

ødelagte lande gør det muligt og realistisk for flygtninge fra området at vende tilbage, også frivilligt, for selv at medvirke til genopbygning, og samtidig medvirker velgennemførte genopbygningsprogrammer til, at nye flygtningestrømme fra området undgås. Det er som sagt en model, der støttes af internationale humanitære organisationer.

Når det er sagt, vil jeg endnu en gang understrege, at denne regering ikke vil medvirke til aftaler, der kan have karakter af menneskehandel, lige så lidt som regeringen vil sætte menneskeliv på spil ved blot at dumpe afviste asylansøgere i hjemlande, der ikke vil tage imod dem.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg synes, det er symptomatisk for det debatniveau, Dansk Folkeparti bevæger sig på, når man her spørger, om det fremover skal være sædvane at lave hjemsendelsesaftaler, der indebærer udgifter over bistandsmidlerne. For det spørgsmål kan jo besvares med et kort og klart nej. Mon ikke alle andre end Dansk Folkeparti har forstået, at regeringen konsekvent har holdt fast i, at midlerne til udviklingsbistand skal anvendes i overensstemmelse med principperne i strategien for dansk udviklingspolitik frem til år 2000?

Som indenrigsministeren allerede har nævnt, var det midler fra miljø- og katastroferammen, som regeringen i sommer foreslog benyttet til projekter i Somalia i forbindelse med hjemsendelse af afviste asylansøgere, og vi håber stadig, at et flertal i Folketinget vil lytte til FN, Dansk Flygtningehjælp og de mange andre, der har anbefalet denne tanke.

Afvisningen af aktstykket om de 44½ mio. kr. fra MIKA-rammen var således beklagelig, både fordi Danmark derved ikke levede op til, hvad der klart fremstod som en moralsk forpligtelse, og fordi selve aktiviteterne som sådan burde være realiseret. Minerydning, reovering af elforsyning og veje og genopstart af undervisningen ville give lokalsamfundene et løft, der kunne forbedre mulighederne for de hjemvendte flygtninge.

Hvis debatten i dag skal kunne tjene noget formål, må det være at aflive nogle af de værste myter om flygtningene, som bl.a. Dansk Folkeparti bliver ved med at udsprede.

Jeg vil derfor gerne slå fast, at det er regeringens politik, at flygtninge i videst muligt om-

fang skal hjælpes i nærrområderne, og det er også situationen i dag. Rent faktisk ender 95 pct. af flygtningene fra krige og kriser i Afrika i nabolandene. Jeg gentager: 95 pct. ender faktisk i nabolandene.

Når man ser på de vanskeligheder, som et rigt land som Danmark har eller giver sig selv ved at håndtere en lille brøkdel af alle disse nødstedte mennesker, er det ikke svært at forestille sig, hvilken byrde det er for fattige lande som f.eks. Etiopien eller Tanzania at tage imod de massive flygtningestrømme. Derfor finansierer vi med ulandsmidler en stor humanitær bistand for at hjælpe flygtningene i nabolandene.

Danmark er faktisk en meget væsentlig donor på dette område, særlig gennem FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR. Alene i 1996 modtog UNHCR således 312 mio. kr. fra Danmark til sit arbejde for verdens flygtninge, men også danske og andre internationale organisationer, der hjælper flygtningene i nærrområderne, modtager støtte fra os.

Mens flygtningene opholder sig i flygtningelejre i nabolandene, omfatter støtten drift af lejrene samt nødvendige mad- og medicinforsyninger for at sikre deres eksistensgrundlag. Når forholdene i hjemlandet er tilstrækkelig sikre, ydes der fra dansk side støtte til frivillig tilbagevenden gennem transportstøtte og nødhjælpsspakker og anden starthjælp til de hjemvendte.

Dette er faktisk i gang nu i Somalia-sammenhængen, hvor UNHCR står for en repatriering fra flygtningelejre i Etiopien i et omfang af 30.000-40.000 inden udgangen af dette år.

Forholdene i flygtningenes hjemlande er imidlertid helt afgørende for, om det lykkes at repatriere flygtningene. Ofte er freden meget skrøbelig og kan let påvirkes af det, at tusindvis af flygtninge kommer hjem til områder, hvor boliger, hospitaler, skoler osv. er ødelagte. Kun ved at forbedre forholdene i landet ved både at genopbygge ødelagte faciliteter og at skabe et økonomisk livsgrundlag for befolkningen kan nye flygtningestrømme eller en fortsættelse af konflikten undgås. Ikke mindst gennem vores bidrag til de forskellige multilaterale organisationer støtter Danmark denne vigtige indsats.

Vi har også været i front med fjernelsen af en af de væsentligste hindringer for hjemvendte flygtninge med hensyn til, om de tør komme hjem, nemlig landminer i de forskellige hjem-områder. Ikke alene har Danmark positivt med-